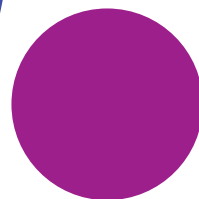
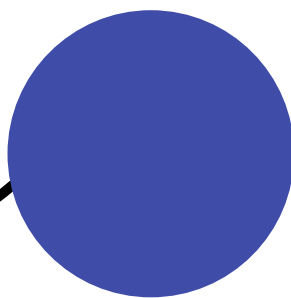

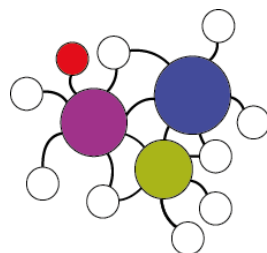

Korte Verhalen Club

Geuren en Kleuren

www.welzijnbergen.nl

**Stichting
Welzijn
Bergen**

Spelregels

In navolging van een initiatief in Heiloo is Welzijn Bergen gestart met de Korte Verhalen Club. Het begrip 'verhaal' kun je ruim nemen: een gedicht of een tekening is ook welkom.

Om de 1,5 week krijg je een onderwerp waarover je een kort verhaal, een mooie herinnering schrijft, in dichtvorm of misschien wel getekend.

We denken aan minimaal een A5 (350 woorden) , maximaal een A4 (700 woorden). Aanleveren kan digitaal, per post of je kunt het afgeven bij een van de wijksteunpunten. Zie de adressen op de achterpagina.

Je mag zelf weten of je je verhaal anoniem of met naam inlevert. Als je de bundel wilt ontvangen hebben we uiteraard wel je adresgegevens nodig. Bij toezending van de gebundelde verhalen laten we ook het volgende onderwerp weten.

Hoe meer deelnemers, des te meer verhalen. Met elkaar maken we een bundel vol leesplezier met mooie, lieve en warme verhalen. We zullen de bundels ook in de verzorgingshuizen in onze gemeente verspreiden.

Er zijn geen kosten aan verbonden.

Het volgende thema is: "Muziek" en dient uiterlijk donderdag 13 mei in ons bezit te zijn.

Voorwoord

Bij het thema kleuren en geuren, denk ik als voorzitter van Groei en Bloei Bergen, natuurlijk meteen aan de tuin.

Maar ook wil ik ieder meegeven, ga naar buiten en geniet van de natuur en alles wat erbij hoort. De zorg voor vogels vlinders en vooral bijen die het moeilijk hebben.

Mijn liefde voor de natuur begon eigenlijk al in de box.

Ja ja... het is een heel vroegere herinnering, bijna ongelooflijk.

Kijk mee naar een klein achterplaatsje op het noorden, met een schuurtje en een seringenboom.

Als de zon er scheen, stond mijn box daar en de (in mijn ogen) hele grote boom, met paars geurende bloemen en het gezoem van bijen 🐝 maakte me rustig en blij.

Die inprenting vergeet ik nooit.

Wist u eigenlijk dat bijen geen rood zien?

We kunnen dus het best bloemen en struiken planten, die witte, gele en blauwe bloemen hebben.

De tuin is mijn gebed zeg ik altijd.

Als ik zorgen had, vond ik er altijd rust en vrede en kon er goed nadenken over oplossingen, of aanvaarden.

Ik ben ook een luie tuinierster en heb al in geen jaren een schoffel in mijn handen gehad, mijn tuin is geordend wild zeg ik altijd.

Ik heb veel minder werk dan al de mensen met steentuinen, denk aan onkruid tussen tegels of grind.

Wij genieten van de vijver, de waterval, de kikkers en salamanders.

Door de vele planten zie ik bijna geen grond en hoef alleen maar dingen weg te trekken, wat te snoeien of te verplanten als ik dat mooier vind.

Bij de pergola en de zithoekjes in zon en schaduw, heb ik geurplanten, zoals rozen, kamperfoelie, jasmijn en de voorjaars bloeiende mahonia die veel hommels en bijen trekt en bessen geeft voor de vogels.

In de winter bloeit de winterjasmijn de winterbloeiende mahonia, de kerstroos en alle wintergroene struiken en besdragende planten.

Ik streef naar jaar rond bloei en dat lukt heel aardig.

Verder ga ik niets opnoemen, dat word teveel, maar als de open tuindagen weer kunnen beginnen, dan zijn wij er ook weer bij.

U bent dan van harte welkom om even te rusten en rond te kijken.

Ik zou ook willen zeggen, word lid van Groei en Bloei het is echt heel gezellig bij ons, leuke lezingen, leuke tuin bezoeken en meer.

Voor nu zeg ik blijf gezond en hopelijk tot ziens in onze tuin.

Ronny klaver.

De geur van

Als je met je ogen dicht de HEMA binnenloopt, weet je dat je de HEMA binnenloopt. De geur van de rookworst komt je tegemoet. Dan weet je het; ik ben in de HEMA. Sinds 1936 worden de rookworsten bereid en verkocht in de winkels.

Als je met je ogen dicht een Kringloopwinkel binnenloopt, weet je dat je een Kringloopwinkel binnenloopt. De geur van oude meuk die je ook kan ruiken als mensen jarenlang hun huis niet goed luchten. De geur van een diversiteit van dingen, verzameld in een gebouw.

Als je met je ogen dicht de werkplaats van een autodealer binnenloopt, weet je dat je een werkplaats van een autodealer binnenloopt. De geur van olie, vermengt met de geur van vet, benzine en diesel.

Als je met je ogen dicht een toiletruimte binnenloopt, weet je dat je een toiletruimte binnenloopt. De geur van poep en pies blijft hangen ook al wordt de ruimte nog zo goed en vaak schoongemaakt.

Als je met je ogen dicht een kaaswinkel binnenloopt, weet je dat je een kaaswinkel binnenloopt. De geur van de grote hoeveelheid kaassoorten geeft die specifieke lucht die bij dit product hoort.

Als je met je ogen dicht een boekwinkel binnenloopt, weet je dat je een boekwinkel binnenloopt. Je ruikt de geur van papier en drukinkt. Het noopt je om een boek, tijdschrift of krant te kopen. De magie van het boekensnuiven.

Als je met je ogen dicht een parfumeriewinkel binnenloopt, weet je dat je een parfumeriewinkel binnenloopt. De gecreëerde geuren die parfumeurs ons in een prettige stemming brengen kan fijn maar ook bedwelmend zijn. Sommige geuren kunnen lekker ruiken maar zodra je een vleugje parfum op je huid spuit, ook tegenstaan. Dan past de parfum, eau de toilette of het stuk zeep niet bij je huid.

Als je met gesloten ogen een slagerij binnenloopt, weet je dat je een slagerij binnenloopt. Je ruikt de biefstukken, hamlappen, vleeswaren, gehaktsoorten en overige vleesproducten.

Als je met gesloten ogen een tuincentrum binnenloopt, weet je dat je een tuincentrum binnenloopt. Planten, bloemen en aarde vermengt zich tot die specifieke tuincentrum geur.

Als je met gesloten ogen een scheepswerf binnenloopt, weet je dat je een scheepswerf binnenloopt. Staal, ijzer, laswerkzaamheden en de geur van olie en vet maken dat je het weet.

Als je met gesloten ogen bij de groenteboer binnenloopt, weet je dat je bij de groenteboer binnenloopt. Geuren van groente, fruit en vers klaargemaakte salades maar ook de aparte lucht van aardappelen.

Als je met gesloten ogen een oud bruin café binnenloopt, weet je dat je een oud bruin café binnenloopt. De geur van verschaald bier, sterke drank, koffie, vermengd met de geur van poetsmiddelen waarmee de toog wordt gepoetst. Toen er nog mocht worden gerookt vermengde de drankgeuren zich met de lucht van sigaretten en sigaren.

Als je met gesloten ogen een paardenstal binnenloopt, weet je dat je een paardenstal binnenloopt. De specifieke lichaamsgeur van de paarden, de kenmerkende geur van de ontlasting en de geur van hooi en stro herken je gemakkelijk.

Sommige mensen zijn kleurenblind maar er zijn ook personen die geurenblind zijn. Als dat zo is kan je geen kleur herkennen en ruik je niet waar je bent als je met gesloten ogen wordt binnengeleid. Maar het is wel heel leuk om iets in geuren en kleuren te vertellen.

Ab Helsloot, Bergen 25 april 2021.

Geuren en kleuren!!

Toen ik dit thema las, dacht ik direct aan 'in geuren en kleuren vertellen', maar daarna dacht ik aan felkleurige bloemen, aan geuren die je terugbrengen in herinneringen en aan kleuren van de natuur.

Zelf ben ik niet iemand die graag de aandacht vraagt en in een gezelschap in geuren en kleuren een verhaal vertelt en daarom vond ik het, in eerste instantie, lastig om hierover te schrijven. Maar dit thema maakt mij wel blij en ik kan enorm genieten van geur, kleur en mooie verhalen. Om deze blijheid uit te dragen, geef ik u vitamines voor het hart uit de bundel 'Menslief ik hou van je!' van Phil Bosmans.

Vandaag leven!
Vandaag blij zijn!
Vandaag gelukkig zijn!
Maak je hart vrij.
Laat je levensvreugde
En je geluk
Niet afhangen van
Honderd en één futiliteiten.

En zo is het.....

Carla Folge

Geuren en Kleuren

Bruin ruikt naar chocola, naar koffie
en soms naar poep.

Wit naar schone lakens in de wind, naar ongerepte bruiden,
naar stefanotis en lelietjes van dalen.

Groen naar grazig gras en malse veldsla,
naar overstekende kikkers en groen licht.

Blauw naar ik hou van jou en eeuwige trouw,
naar de zee, strakke luchten en vergeet-me-nietjes.

Rood ruikt naar bloed en duizend rode rozen.

Geel naar vanille, boterbloemen en limoncello.

Oranje naar sinaasappel en koningshuis.

Paars naar kabinet en de grote stille heide.

Zwart ruikt naar roet, naar katjesdrop en duistere zaken.

En we zeggen dan ook: “Daar zit een luchtje aan!”

Of: “Dat zaakje stinkt!”

Ook kunnen we zelf gaan stinken als we teveel opscheppen. Onze beste vrienden gaan dan demonstratief een raam openzetten of zelfs de deur!

Want “Eigen roem stinkt!”

Aan alles zit een geur en alles heeft een kleur.

Als je heel rijk bent, ben je stinkend rijk!

Als je het heel bont maakt in je leven, ben je een kleurrijk persoon!

Geld stinkt en jijzelf kunt geuren van trots als je slaagt voor je examen. En je kunt altijd nog sterven in geur van heiligheid. Welke kleur daarmee samenhangt weet ik niet. Ik gok op wit.

Verblindend wit. Oogverblindend wit! Zo wit dat al je zintuigen uitgeschakeld zijn en je zelfs niet weet hoe het ruikt in het hiernamaals.

Anna

Ze verhuisden naar een polderdorpje in Noord-Holland. Vader, moeder en twee jonge pubers. Het was best spannend voor ze vanuit een grote stad in het oosten van het land naar een dorpje aan de andere kant van het land. Het verhuizen deden ze zelf, met twee auto's heen en weer en dan zoveel mogelijk direct op z'n plek zetten. Uiteindelijk was alles over en woonden ze echt in Noord-Holland. De mensen in het dorp waren allemaal erg aardig, niet meer en niet minder. Het gezin moest er alleen wel aan wennen dat het hele dorp zo'n beetje familie van elkaar was. De jonge pubers ontdekten ook de charme van het polderdorp. Ze waren immers een grote stad gewend en nu voelde dit voor hen als een vakantiepark. Je kon hier lekker varen, vissen, slootje springen en er werden verschillende evenementen georganiseerd. Daarbij kon je alles wat je in het supermarktje haalde laten opschrijven mits de rekening op zaterdag maar betaald werd. Ondertussen woonden ze er zo'n vijf maanden toen het kermis programmaboekje op de mat viel. Voor dit gezin zag het programma eruit als de carnaval die ze kenden, ze werden hier wel enthousiast van. Er stonden ook activiteiten in die ze niet kenden, zoals bijvoorbeeld katknuppelen. Maar ook een playbackshow. De pubers gaven aan hier nooit aan mee te zullen doen, de ouders zeiden niets maar keken elkaar even aan. Na een avondje wijnen waren ze eruit: ze gingen zich inschrijven voor de playbackshow. Zelf noemden ze dit een soort van "inburgering". Het werd een dolle boel tijdens de playbackavond, voor de spanning werd er al wat weggenipt. Ze gingen als Hollands zangduo waarbij hij de zangeres was, en zij de zanger. De act was een succes alleen het vele zichtbare beenhaar van de zangeres scoorde geen punten, dit kon de pret niet drukken en het feest ging door tot in de kleine uurtjes. Hun evenwicht waren ze in de loop van de avond kwijt geraakt dus de fietsen bleven staan en samen liepen ze naar huis. Toen de wekker ging stonden ze niet te juichen maar vanaf deze dag was het voelbaar anders in het dorp. Al die gekkigheid had wat teweeggebracht, het ijs was gebroken, ze werden nu als helden begroet want ja, ze lustten immers een biertje en konden goed gek doen. Hun doel hadden ze gehaald, alleen die twee gekneusde ribben van hem door het katknuppelen en die drie dagen kater van haar hadden ze er niet bij gehoeven. En volgend jaar.....een nieuw programmaboekje!

Gea van Zadelhoff

Fantaseren, in geuren en kleuren

Het is 1946. Ik zit in het 2e jaar van de kleuterschool in Haarlem Noord. Heb het reuze naar mijn zin, veel buiten, liefst in de zandbak, stoeien, veel ongein uithalen. Dat laatste was mijn specialiteit. Ik had een kippenpoot ergens gevonden waar de pezen nog aan vast zaten. Trok je aan die pezen dan leek het of er nog leven in zat. Toen de kleuterjuf even niet oplette en met andere kinderen bezig was, Krabde ik met die gekromde klauwachtige poot aan haar schouder. Haar gil hoor ik nog.

Aan het einde van het schooljaar oefenden wij met een toneelstukje. Een soort "Ali Baba en de tig rovers". Het was de bedoeling dat we dat uiteindelijk tijdens een heuse uitvoering aan onze ouders zouden opvoeren.

Eer moest wel een hoofdman gekozen worden, een stoere aanvoerder. Ik wilde dat dolgraag en mijn vinger tornde als hoogste in de lucht. Ik werd het helaas niet en dat was een grote teleurstelling. Thuis vertelde ik dat niet. Thuis vertelde ik dat iedereen, ook de juf, eensgezind mij gekozen hadden. In geuren en kleuren vertelde ik hoe ik mijn manschappen opdroeg hoe te staan, te lopen en te zingen. Ik zou als eerste een schep in een zandhoop steken waar een schat in begraven was. Als we die gevonden hadden zou ik de buit eerlijk verdelen.

Mijn ouders waren vol lof over mijn uitverkiezing en mijn kordate aanpak. Zo kenden zij mij nog niet. Naarmate de uitvoering dichterbij kwam ging ik hem knijpen; ik zou door de mand vallen. En zo is het gegaan. Ongeveer een halve eeuw heeft deze ontmaskering op feestjes en verjaardagen als een anekdote over "Wallie (zo heette ik destijds) rondgewaard. Een jochie die in geuren en kleuren de waarheid op een fantasievolle wijze naar zich toe probeerde om te buigen.

Het is 2021. Ik heb veel geleerd in de afgelopen 75 jaar. Ook veel afgeleerd. Gelukkig niet alles. Er is een Italiaans spreekwoord: "Se non è vero è bon trovato!" oftewel: "Moge het niet waar zijn, het is toch mooi verzonnen". Het was leuk om als kind uitgebreid te kunnen vertellen wat ik fantaseerde en mijn ouders vonden dat ook. Fantaseren doe ik nog. Een recent voorbeeld.

Ik loop graag hard, korte afstanden en ook marathons. Ik wilde toen ik 79 was nog éénmaal een vierde marathon lopen, die van Amsterdam. Mijn doel was 4:35 lopen en met deze tijd mij kwalificeren voor de marathon in Boston 2020. Als het niet goed met de vorm en de omstandigheden zou zijn wilde ik in ieder geval binnen de 5 uur finishen. Alsof ik het voorspeld had: ik liep niet lekker, moest een paar keer een dixie bezoeken, voelde aan dat 4:35 niet gehaald zou worden.

Ik heb de knop omgedraaid. Om mij heen gekeken, high fives gegeven, bij verzorgingsposten rustig een bekertje sportdrank gedronken en wat gegeten. Maar ik had nog een ander doel: binnen 5 uur binnenkomen. Dat doel dreigde ook niet gehaald te worden, de tijd vervloog en het kruit was al aardig verschoten. En toen ging ik fantaseren over hoe het zou zijn als ik het toch zou halen. Ik zie mij blij en pirouette makend over de finish komen, hoorde de speaker al in het stadion omroepen: "Ik zie dat Walter van Gelderen uit de categorie M-75 er aan komt, hij ligt nu op de 2^e plaats, geef hem een applaus!". Op dit moment lag de streep nog 7 kilometer weg. De uitgebreide fantasie gaf mij energie om te versnellen. Ik liep door de poort van het stadion, hoorde de aanmoedigingen, keek naar de finishklok en sprintte naar de eindstreep: tijd: 4:59:47! Zilveren medaille NK M-75.

Thuis heb ik mijn verhaal in geuren en kleuren verteld.

Walter van Gelderen.

Geuren en Kleuren

Je kent ze vast wel, mensen die uitgebreid en in detail vertellen over zaken die in jouw ogen zo onbelangrijk zijn dat je er ietwat ongeduldig van wordt. Ik vraag me vaak af wat de ander beweegt alle ogenschijnlijk onbelangrijke aspecten zo uitgebreid te benoemen.

"Onderweg naar Alkmaar"

Gisteren toen ik het huis uit wilde gaan was ik mijn huissleutel kwijt en ik begreep er niets van. Normaal zit ie in de deur en toen opeens was ie weg. Ik zoeken en zoeken...nergens te vinden nou dat is echt beroerd hoor want ik moest echt op tijd de bus halen. Overal, echt overal gekeken, in de huiskamer, op de eettafel, de gang, slaapkamer en zelfs WC...gekke plekken hé maar ja een mens moet wat. Een reserve sleutel...nee die heb ik al es uitgeleend...geen idee meer aan wie, zo gaat dat hé als je wat uitleent. Nooit zie je je spullen meer terug. Vroeger met boeken ook, je leent ze en daarna foetsie. Nou toen ben ik een lijstje gaan bijhouden zodat ik in ieder geval nog wist aan wie ik mijn boeken had uitgeleend...en dan nog zeiden ze soms dat t toch echt hun boek was hoor! Kun je nagaan...zo gaat het tegenwoordig. Nu leen ik niks meer uit, nou ja alleen die sleutels dan hé. Nou ja, in ieder geval na overal gezocht te hebben wilde ik het maar opgeven en hing mijn jas aan de kapstok, een nieuwe hé want mijn oude kapstok had de geest gegeven....zo in één keer van de muur gekomen, hoe bestaat t hé! En wat denk je.... je raad t nooit... raad es?.....nee...daar niet...nee daar ook niet....weet je t echt niet....hihi....hij zat in de zak van mijn vest! Je begrijpt dat mijn bus natuurlijk al weg was en toen zat ik te overdenken of ik dan de volgende zou nemen zodat ik nog redelijk op tijd in Alkmaar zou aankomen. Maar ja dan wel iets later dan afgesproken en daar hou ik niet van, een man een man, een woord een woord. En te laat komen staat niet in mijn woordenboek. Dus ja wat moest ik, valt nog niet mee hoor met zulke principes. Na veel wikken en wegen ben ik dan toch maar naar de bus gegaan. Je moest eens weten wat er allemaal nog meer aan obstakels waren voordat ik eindelijk in de bus zat. Maar die details zal ik je besparen want je zit vast niet te wachten op een uitgebreid verslag.....

Kijk beste lezers...dit is voor mij een schoolvoorbeeld van: in Geuren en Kleuren vertellen. 🤔 🤔 🤔

Henny Zwart

Geur en Kleur impressies

Een klein dorpje hoog in de bergen in Noord- Spanje.

's Avonds laat, ergens wordt een hout vuurtje gestookt . De geur vermengt zich met de geuren uit de natuur in de omgeving. Ik loop een paar keer heen en weer om hem steeds opnieuw te kunnen ervaren.

Op zondagochtend in bed kruipen bij onze ouders, mijn broertje en ik.

Ik kroop steevast in het grote bed bij mijn vader omdat hij zo lekker rook, een vage geur van zoete uitjes.

Een ouderwetse thee en koffie winkel binnenlopen , de geur opsnuiven van koffie die gemalen wordt. Het zakje zien bewegen dat onder de machine hangt en straks gevuld zal worden met dit verse goedje. Het smaakt naar meer, ik koop ook meer dan ik van plan was.

Door lavendelvelden lopen in Zuid Frankrijk met die adembenemende kleur en bijna beneveld raken door de overweldigende zoete geur van zo veel bloemen bij elkaar. Ik koop er een ansichtkaart van in een klein winkeltje.

In Zuid Frankrijk kamperen bij een snelstromende rivier gevuld met grote gladde stenen.

Door de zon geblakerd geven de stenen hun geur af aan het water. Ik ruik ze als ik op ze lig te zonnen. Ik word er letterlijk en figuurlijk door schoongespoeld .

Klaprozevelden in Griekenland in het voorjaar, knalrood zover het oog rijkt, zo sprankelend dat ik wil zingen en dansen.

De blauwe Middellandse zee die je verwondert als de zon er in schittert. Vol overtuiging stort ik mijzelf in haar turquoise armen.

Voor een schilderij staan van Gauguin donkere vrouwen op een strand gezeten , met glanzende zwarte lange haren, ze hebben iets wulps in hun schoonheid maar zijn tegelijkertijd enigszins verlegen.. De kleuren van hun kleding is ingehouden maar ook uitbundig te noemen. Diep paarse jurk, blauw en rode omgeslagen rok met witte bloemen versierd. Ik heb echt tijd nodig om het schilderij in mij op te nemen. Als ik er van weg loop heb ik spijt en keer er snel naar terug.

Dit zijn indrukken en beelden die in mijn bewustzijn waren opgeslagen en omhoog popten. Het zijn slechts momenten waarin ik ze meemaakte maar het zijn eeuwig durende sterke ervaringen die veilig bij mij zijn opgeslagen en die ik ze zo weer kan oproepen.

Iara Brusse

Kleuren en geuren

Er kan om je heen soms een geurtje bestaan
dat uit je verleden of het denken er aan
je plotseling weer iets laat weten
juist dat overkwam mij toen ik op een dag
iets rook en een vroeger gebeuren weer zag
ik was het volkomen vergeten

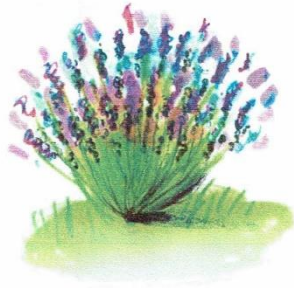
ik was zeer verliefd en kreeg van mijn schat
een klein geurend doekje dat zij toen bezat
uit liefde voor mij ten geschenke
waarmee ik heel vaak aan het geurtje van haar
figuurtje, haar ogen, de kleur van haar haar
genietend, verliefd, wist te denken

de jaren verstreken, het doekje werd vaal
de geur die er in zat verdween helemaal
mijn liefde voor haar is gebleven
en ook het besef, het zo lieve gebaar
dat zij toen dat geurende doekje van haar
uit liefde aan mij heeft gegeven

nu zijn we veel verder, al ruim zestig jaar
al jaren gelukkig, nog steeds bij elkaar
dit heb ik beslist niet verzonnen
maar nu ik dit schrijf besef ik weer goed
vanaf het moment dat ik haar heb ontmoet
is mijn leven met haar saam begonnen

wij zitten nu dikwijls heel fijn tussen groen
bij ons in het tuintje genietend te doen
blij kijkend naar prachtige kleuren
van tulpen, narcissen, de rozemarijn
het speenkruid en druifjes die bloeiende zijn
met allemaal heerlijke geuren.

Jbk

GEUR EN KLEUR.

*Geuren van herinnering,
Na elk geboorte,
Naar groei en kleur.*

*Uit dromen,
Met zijn beelden
Met vertaling naar onze ziel.*

*Erkenning van de geur der stoffen,
Op weg naar een nieuw ontwikkeling.*

*Zien en horen,
Van dichtbij en veraf,
In kleur van de groei.*

Jan.

Geuren en Kleuren

Met geuren en kleuren kan je alle kanten op. Leuk en minder leuk. Minder leuk: Laat iemand een wind in jouw nabijheid, dan ruik je de wind en de verzender van de wind kleurt van schrik. Leuk: Vooral in de lente is de kleurenpracht fantastisch en het voorjaar ruikt, zoals slechts het voorjaar haar geur kan verspreiden. Ik ga niet ieder bloempje afzonderlijk bewieroken, of afschilderen als de Mona Lisa met een ruikertje van Vincent van Gogh in de hand. Wel wil ik iets in geuren en kleuren vertellen over dagelijkse tegenstellingen. Over lekker of vies, over zwart of wit, over goed of fout. In geuren en kleuren iets vertellen betekent dat je zeer gedetailleerd iets vertelt. Voor sommigen moet dat een enthousiast en blij verhaal zijn, voor andere slechts een haarfijne uitleg van een gebeurtenis.

Met alle corona om ons heen zie ik steeds meer mensen met een mening. Op zich is dat prima, niets mis mee. Vaak zijn het echter de “kenners”. De Irakkenner, de Kalifaatkenner, de Jakobskruidkenner en niet te vergeten de alwetende Viruskenner. Allemaal kenners die dagelijks aanschuiven bij de praatprogramma’s op TV. Gelukkig willen deze mensen, vaak tegen een vorstelijke vergoeding, ons deelgenoot maken in hoe het nu werkelijk zit. Meestal begint het met zich afzetten tegen aangekondigde regels. Gelukkig heeft de viruskenner (kenner A) wel de wijsheid in pacht. Blij neemt kenner A ons mee in het doolhof van onwetendheid. We dalen af in de duistere spelonken van het ongrijpbare. Dus onze aandacht is geboden en na de uitleg denken wij ook enige kennis van zaken te hebben.

We schakelen over naar een ander TV station en ook daar zit een alwetende Viruskenner (kenner B). Ook deze kenner vertelt in geuren en kleuren hoe het in elkaar zit. Echter kenner B beweert het tegenovergestelde van kenner A. Zijn uitleg is ook zonneklaar, maar zonder fleurige randjes. Na zoveel nieuws op één avond, wil ik graag weer terug naar het dagelijkse normaal. Ik loop naar de tafel en stop mijn neus in de bos rode rozen. En in tegenstelling tot al die kenners **ruik** ik die prachtige kleur en **zie** ik die aromatische geur.

Kees Jansen

Geuren en kleuren

Geuren..... of kleuren...., of allebei tegelijk?
Vaak zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Ik fiets langs de bosrand en snuif een heerlijke geur op.

Ik stap af en zie een groen tapijt met witte bloemetjes.
Lelietjes van Dalen!

Gelijk krijg ik een visioen uit mijn jeugd.
Dat doet dus geur!

Ik zat op zondagsschool en wat deden wij met de Paasdagen?
Zelfgemaakte kleine bosjes lelietjes van dalen brengen bij "oude mensen".
Lelietjes met hun witte klokjes en het frisse groene blad werden in kleine bosjes verdeeld.
Er ging een beetje natte watten om de kwetsbare steeltjes, dan werd er een stevig groen klimopblaadje omheen gebonden.

Thuis op de schoorsteenmantel zie ik weer het kleine kristallen vaasje voor me met een bosje lelietjes van Dalen.

Mijn vader plukte elk jaar zo'n bosje uit onze tuin, als een klein geschenkje voor mijn moeder.
Zelfs zo'n bescheiden bosje zorgde voor een heerlijke lentegeur in huis.
Als de lelietjes uitgebloeid waren kwam er een bosje zwaar geurende gele fresia's met een groen varentje in een iets hoger vaasje op de schoorsteenmantel te staan.
In die tijd kwam de bloemenman wekelijks met een vrachtwagen vol met bloemen aan de deur.
Niet van die mooie pluk boeketten die nu zo in de mode zijn, maar het waren altijd stijve bossen in 1 soort en in 1 kleur, stijf in kranten gevouwen.

Niet alleen bloemen zorgen voor geur en kleur herinneringen.
Het zijn soms alledaagse dingen die voorbij komen.

Als ik opsta mijn eerste kop koffie.....zwart zonder suiker.

De zilte lucht bij een westerstorm die me zelfs bereikt over grote afstand.
Dan zie ik de eerste kennismaking aan zee met mijn man weer voor me, meer als 60 jaar geleden aan het strand.

Een gekleurde vrolijk wapperende was aan een lijn die niet alleen naar het wasmiddel ruikt wat in alle geuren en kleuren te koop is, maar ook naar de frisse wind.

Ik kom langs de warme bakker en ruik het vers gebakken donkerbruine volkomen brood waar ik hongerig van word.

Het overgewaaid lichtbruine Sahara zand waardoor ik het Afrikaanse land weer ruik. Ik zie een donkere Maasai in zijn rode omslagdoek staan turen naar zijn vee. In gedachten ben ik weer op reis.

Het donkerblauwe glazen parfumflesje op mijn toilettafel, jaren lang bewaard, als herinnering aan mijn moeder. Ze was er heel zuinig mee. Ik zie haar voor me als ze met een druppeltje op haar wijsvinger het parfum achter haar oren wrijft. Als ik het dopje eraf draai dan ruik ik weer Soir de Paris.

Het ronde stukje Maja zeep, kunstig gevouwen in een zwart papiertje met een Spaanse ... in rode jurk geklede flamenco danseres erop. Het ligt nog altijd tussen de witte lakens in de linnenkast te geuren.

Als ik de hele rij gele flesjes Zwitsal baby producten in de winkel zie denk ik terug aan de babytijd van mijn kinderen. Ik zie dan weer voor me hoe ik ze in bad deed. Het flesje baby lotion waarmee ik die ronde bolletjes besprenkelde, en mooie kuifjes of krulletjes maakte. Wat roken ze dan lekker!

Geuren en kleuren roepen dagelijkse of bijzondere beelden op en warme herinneringen.

Anneke Kettenes

De Lente komt toch

Elk jaar wacht ik op de kleuren. Soms vergeet ik het en ruik ik ze opeens door het open raam van de auto. We lopen tussen de smalle weggetjes naar het midden voorzichtig zonder ze om te knakken. We tellen af en maken een foto. Zo zie ik haar groeien tussen de bollen. Er is een foto bij waarbij ik me herinner dat mijn vader in de auto zit terwijl we hem maakte, dat was zijn laatste jaar. Er is ook een foto waar mijn man hem maakt terwijl wij zo hoog mogelijk springen, pril geluk, toen was hij mijn man nog niet. Straks zoeken we weer een mooi veld uit om een herinnering te maken tussen de geurende kleuren.

Mar.

Geuren en kleuren

Even vlug een haring halen. Ik zet mijn fiets tegen de muur en loop naar de haringkar.

Het is er druk.

Voor mij staan 2 mannen in de rij, zij kletsen en lachen en hebben de grootste pret.

Onbedoeld vang ik hun gesprek op.

“Met geknepen billen naar huis, tjonge wat moest ik nodig. Nergens plek dus ik zet toch nog effe gauw de auto in de garage. Toen ik me strekte om de garagedeur naar beneden te trekken, nou je snapt het wel. Te laat. Die lekkere erwtensoep van Cees, niks snert houdt de broek vast”. Brullend van de lach slaat hij zijn maat op de schouder.

Terwijl ik meegenietend op mijn beurt wacht denk ik aan een ander geurenverhaal.

Vroeger werd de vuilnisemmer eens in de zoveel tijd schoongemaakt. Een meneer met een klein karretje met wat emmers er op spoelde de binnenkant schoon en zette hem dan ondersteboven te drogen. Bij ons kreeg hij altijd een kopje koffie. Op een keer zat hij onrustig op zijn stoel, hij keek benauwd en vroeg of hij even naar de wc mocht. Wat bleef hij lang weg, de koffie werd koud, mijn moeder maakte zich al ongerust. Toen kwam hij met een opgelucht gezicht de kamer binnen en zei de legendarische woorden: “mevrouw, het was een skuit vol”.

Met een grote grijns bestel ik een haring, dit keer met uitjes.

Mieke Wijminga.

Geuren en kleuren

Uit dagboek:

[22 april 2021]

Ik ben nog nooit verliefd geweest maar ik denk dat het zo voelt...

Je wordt verliefd op de kleine dingen die een persoon een persoon maakt, je valt voor de persoon die ze zijn, willen zijn en wordt. Elke dag val je hun persoonlijkheid, gedrag rondom andere en hun trekjes. Je wilt ze blij zien want hun lach is het mooiste dat je ooit hebt gezien en waar je geen genoeg van krijgen; het geluid, de manier waarop hun ogen te beginnen te glimmen en de manier dat het geluid de ruimte vult. Je denkt constant aan de persoon en alles om je heen doet je aan het persoon denken. Je wilt zijn/haar passies leren kennen want die wil je delen en het is een manier om de ander beter te leren kennen. 'Everyday is a schoolday'.

Je wilt alleen zijn maar samen met haar/ hem, want ze zijn de uitzondering. Hij/ Zij houdt je vast wanneer je verdwaald ben in je gedachte. Je kan verdwalen in hun ogen en lach, alleen dat al kan ervoor zorgen dat je niet meer weet wat je wilt zeggen en je hart gaat sneller kloppen. Wanneer jullie huid in contact komt is het elektrisch en het is net zoals de eerste keer, je krijgt er geen genoeg van. Ook zit je stem vast in je keel want je bent bang dat de vlinders in je buik wegvliegen en dat wil je niet want van dit gevoel krijg je geen genoeg.

Je wilt een boek voorlezen zodat de ander in slaap kan vallen. Je bent bereid om eerder op te staan zodat je je geliefde een ontbijt op bed heeft.

Alles staat in bloei. En alles krijgt nieuwe *geuren* en *kleuren*.

NZ

Daisy en Daniël

Daisy woont en werkt bij Daniël. Daisy en Daniël kunnen niet zonder elkaar. Daniël zorgt altijd voor het eten en Daisy zorgt voor Daniël. Samen gaan ze naar de markt om boodschappen te halen. Het is mooi weer dus neemt Daniël z'n nieuwe wandelstok mee en zet z'n zonnebril op.

Daniël houdt Daisy goed vast want Daisy weet de weg. Daisy neemt hem mee langs alle kraampjes. Zo lopen ze als eerste langs de sokkenkraam. Daisy snuift de geur op. De geur van nieuwe stof kriebelt in haar neus. 'Hatsjoe!' niest ze en ze gaan verder. Ze komen langs het loempiakraampje. Mmmm! Dat ruikt lekker! Daisy kijkt Daniël met haar bruine ogen vragend aan. Daniël vindt het ook lekker ruiken maar toch lopen ze verder.

Ze ruiken al waar de groente- en fruitkraam staat. De zoete geur van aardbeien snuiven ze diep in hun neusgaten! Daniël koopt aardbeien en sinaasappelen en stopt ze in een tas. De tas ruikt vertrouwd want die heeft Daniël van thuis meegenomen.

Als ze bij een stoepje aankomen houdt Daisy even in zodat Daniël weet dat er een stoepje komt. Daniël streelt even met z'n hand door Daisy's blonde haren. Daar wordt ze blij van!

Dan waait de geur van de patatkraam hun al tegemoet. Lekkerrr! Daniël bestelt een patatje mét en Daisy krijgt een krokant koekje uit de tas. Dat is lekker! Samen zitten ze lekker te smikkelen.

Als alles op is gaan ze weer verder. Ze lopen langs een leerwarenkraampje. Die heerlijke wilde geur van leer kruipt in Daisy's neus. Ze heeft dan ook een hele grote neus waar ze alles goed mee ruiken kan! Naast de leerwarenkraam staat de kippengrill. Dat ruikt wel zo geweldig lekker! Het water loopt Daisy in de mond en langzaam drupt het langs haar lippen op de grond. Daniël heeft het niet gezien en koopt een gegrilde kip voor vanavond.

Het stroopwafelkraampje is de volgende die ze tegenkomen. Warm en zoet is de geur die ze opsnuiven. Daniël koopt een pakje stroopwafels want dat is lekker voor bij de koffie.

Verder op weg lopen ze langs de viskraam. De zware geur van vis, zeewater en ijs komt ze tegemoet. Daisy houdt van de geur maar Daniël moet er niks van hebben. Hij houdt niet van vis. De marktkoopman heeft echter wel met ijs lopen stunten en er ligt een hele berg op de straat. Maar Daisy voorkomt dat ze daar in trappen en leidt hem met een boogje om de ijsmassa heen.

Als laatste komen ze langs een kraampje voor dierenbenodigdheden. Hier koopt Daniël altijd haar koekjes! Daisy snuift de geur op van haar lievelingskoekjes. Ze houdt heel even in en Daniël begrijpt het gelukkig en koop een super grote zak!

Alles zit in de tas en nu gaan ze naar huis. Daisy kijkt goed uit bij het overstekenen Daniël wijst met z'n stok richting de overkant. De rode strepen glanzen in het zonlicht.

Thuisgekomen krijgt Daisy een van haar lievelingskoekjes van de markt en Daniël neemt een paar aardbeien. Samen genieten ze van het lekkers. Samen kunnen ze de wereld aan.

De goudkleurige labrador ligt voldaan op haar speciale kleedje en kijkt haar baasje tevreden aan. Daniël woelt met z'n handen door de zachte vacht en voelt de warmte. Daniël is blind maar Daisy geeft kleur aan zijn leven.

Renate Heijstra

Onze dagjes Keukenhof

Er was eens... De Keukenhof stelde de Nederlandse wandelbond in de gelegenheid om tegen gereduceerde prijs door de hof te komen wandelen, terwijl zij proef draaiden voor de officiële opening.

Dan heb je bof als je een wandelbondse vriendin hebt die introducées mag meenemen. Of zij de weergoden wierook brandde of niet, we hadden steeds mooi weer dat laatste weekend in maart. Zij draaiden proef en wij proefden de voorjaarsgeuren van wat er allemaal te geuren stond: hyacinten, narcissen, magnolia's en wat al niet meer.

Wij, bepaald geen wandelaars, kozen een wandeling van 6 kilometer, in ieder geval genoeg voor de heen- en terugloop naar een achter- of zijingang van de Keukenhof. Er naar toe wandelend zagen we al gauw de kleurrijke bollenvelden van de naaste burens.

Wij deden stinkend ons best onze wandelbondse bij te houden. Maar eenmaal binnen begon het genieten van kleurmozaïeken, die variëteit aan tulpen, hyacinten, zowel binnen als buiten de hallen. De kleurspelingen en vormen van de orchideeën in het orchideeënpaleis, we waren daar niet weg te branden. Heerlijk om zittend in het prille maartse zonnetje dan te genieten van het kletterende water van de waterfonteinen.

De geur van de koffie deed ons dan ook wel weer goed en ook wat daar dan bij kwam, smaakte.

Vraag niet welke kleuren we zagen. Van de 300 kleurnuances (mijn puzzelboek noemt er 300) zagen we er enorm veel. De grote hoeveelheid kleurenfoto's in mijn boekjes getuigt daar van.

De kilometertjes terug naar de bond, waar we ons af moesten melden, werden sjokkend maar voldaan afgelegd. Maar dit laatste vooral blauw blauw laten. Enthousiast kochten we bij de uitgang van de aangeboden rode en gele tulpen elk een paar bosjes voor thuisblijvers en anderen, die dan ook ons in geuren en kleuren hoorden vertellen over ons dagje in de Keukenhof.

S de Kok

In geuren en kleuren

Het was oudejaarsavond; ze hadden nog niet zo lang iets met elkaar en hadden besloten om samen oud en nieuw te vieren. In de buurt werd al wat geëxperimenteerd met vuurwerk; het rook ernaar en bij een luide knal zag ze hem schrikken; wat in elkaar kruipen en wit worden. Zij wist dat hij PTSS had en hij wilde zijn verhaal wel aan haar kwijt. In geuren (van kruid) en kleuren (van vuurwerk) vertelde hij: Hij was als marinier uitgezonden geweest. Hij had zoveel gezien en mee gemaakt; ze hadden de bevolking willen beschermen en helpen; maar dat was moeilijk!

Ze hadden in jeeps achter elkaar aan gereden; een jeep voor degene waar hij in had gezeten was op een mijn gereden en met een luide knal ontploft. Hij had zich beseft dat het puur toeval was geweest dat hij niet in die wagen had gezeten maar was wel een paar kameraden kwijt.

De plaats waar hij met zijn groep gelegerd was was omringt door dikke rollen prikkeldraad. De bevolking; vooral kinderen, kwamen geregeld bij hun bedelen en de mariniers gaven hen geregeld iets. Zo was er ook een jongetje dat van hem regelmatig eten kreeg over/door het prikkeldraad heen. Op een dag stond het jongetje er weer en hij kwam met wat eten aanlopen toen hij een luide knal hoorde; hij zag dat de jongen gewond was; schreeuwde; en in de lucht was geworpen. De jongen plofte vol angst in zijn ogen neer en stak zijn hand naar hem uit. Hij sprong over de afzetting heen en nam de jongen in zijn armen waardoor de jongen rustig werd. Ze hadden beiden tranen in hun ogen toen de kleine jongen "friend" zei en zijn laatste adem uit blies.

"Dat blijft altijd op mijn netvlies staan" zei hij.

Zo "op dreef" vertelde hij ook dat hij niet bij de begrafenis van zijn ouders was geweest aangezien hij te ver weg uitgezonden was geweest. Het enigste wat zij wist te doen was luisteren; een paar dagen later liepen ze naar een militaire begraafplaats hij vertelde veel en zij stelde hem voor om als hij daar aan toe was "afscheidsbrieven" te schrijven om het af te sluiten. Hij gaf aan dat hij hulp zou gaan zoeken voor zijn Post Traumatische Stress Syndroom.

Sandra Schaaper

In geuren en kleuren

**Ik wil graag iets vertellen
over de geuren en kleuren
uit mijn vroegste jeugd
In geuren en kleuren beschrijven
indrukken die altijd blijven**

**De geur en de goudbruine kleur
van de pannenkoeken die mijn moeder bakte
in drie pannen tegelijk voor haar grote gezin
de sissende boter,
het uitlopend beslag dat mij verrukte,
De euforie bij het proeven van de eerste
die bijna altijd mislukte**

**De geur van het pas gemaaide gras
het frisgroene begin
van een nieuwe lente
In de zacht oranje ochtendzon
opent de bakkerij al vroeg haar deuren
en vult de ochtendnevel
met zoete warme geuren**

**De geur van petroleum,
misschien wat raar,
ik snoof het destijds op vol begeerte
mijn moeder met een glimlach om haar mond
doet een druppel op mijn zakdoek
zat van mijn gezeur
en zegt; "jij trouwt later vast met een automonteur"...**

**De geur van zeepsop van groene zeep
het witte blaaspijpje van kalk
"toveren" aan de keukentafel
of buiten in de zomerzon
Het kleurenpalet van zacht pastel
weerspiegelt zich in ieder geblazen bel**

De kleur van mijn nieuwe zomerjurk
rood met witte stippen
het flessengroen manteltje met capuchon
gemaakt van een "gekeerde" damesjas
mijn frisgewassen nachtjapon
van zachtgeel flanel, met kaboutertjes bedrukt
Van deze geuren en kleuren,
was ik als kind al verrukt

De geur van lavendel, de lila kleur
het dieprode rood en het aroma van rozen,
de kruidige lucht van dennengroen
bruisende witte golfjes
de zilte bries vanaf de blauwgroene zee,
Deze kleuren en geuren
gaan een leven lang met me mee..

T.H

Geuren en Kleuren.

De heerlijke bakgeuren en de prachtige kleuren in het atelier staan mij nog duidelijk voor de geest toen ik na kennismaking met de heer Piet

Wiegman kunstschilder in Groot in contact kwam met zijn 7 jarige dochter die mij lief kennismaken met de bakkunsten van haar moeder en het prachtige Atelier van haar vader! We werden dikke vriendinnen tot zij door de oorlog tydelijk uit het dorp moesten vertrekken en wij elkaar uit het oog verloren.

Door te gaan studeren, ik ging naar Kantoor. We trouwden werden moeder. Ik bleef in Camperduin wonen toen na jaren, na het overlijden van haar beide ouders zij weer terugkeerde en we elkaar weer opzochten.

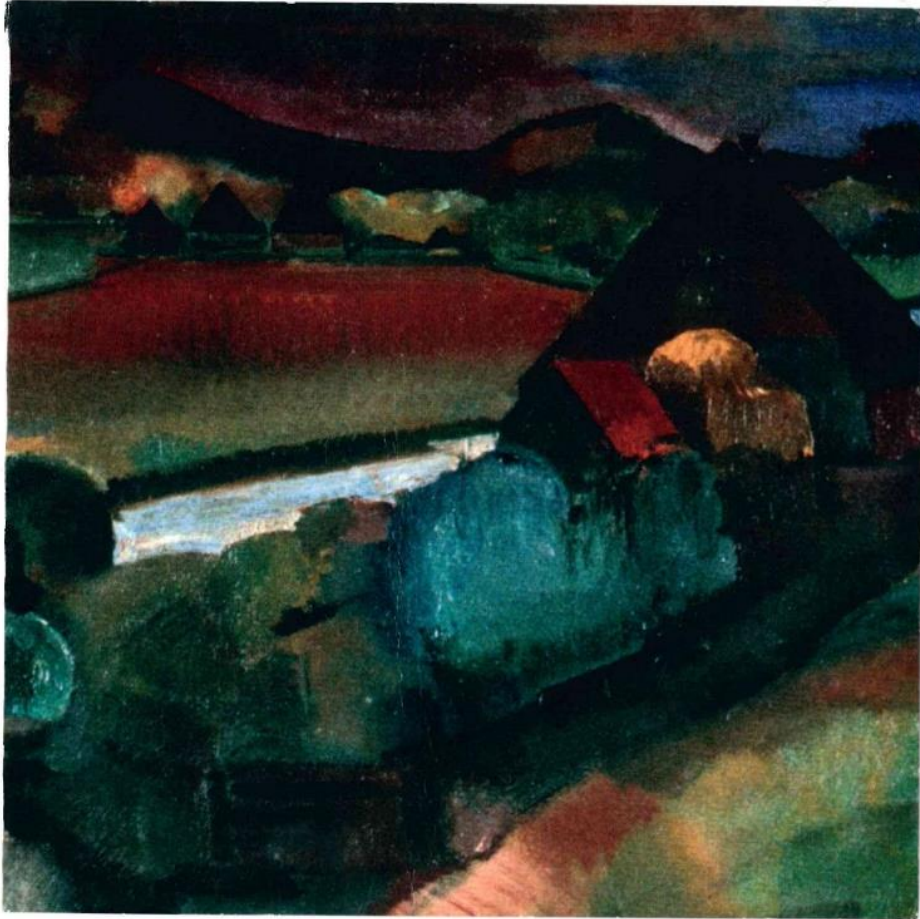
Zij in Groot, ik in Hoogduinen en iedere week komt ze met een bloemetje uit eigen tuin weer even bij praten over hoe ons leven tot nu toe is verlopen. Wat een vukdom om dit te mogen meemaken!

Alic Smit
Hoogduinen!

beide 87 jaar

Schilderij van Piet Wiegman

Vragen?

Neem dan gerust contact op met één van de wijksteunpunten van Stichting Welzijn Bergen.

Op werkdagen tussen 09.00 en 12.00 uur bereikbaar op:

Wijksteunpunt Bergen: T 072 - 582 14 50

Binnenhof 9-11, 1861 JW Bergen

Wijksteunpunt Egmond: T 072 - 506 52 04

Hanswijk 1B, 1934 CP Egmond a/d Hoef

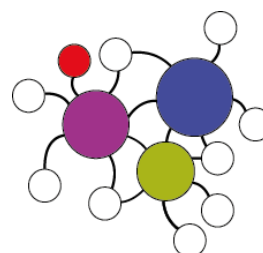
Wijksteunpunt Schoorl: T 072 - 509 52 67

De Sanderij 7, 1871 ER Schoorl

Aanleveren kopij

c.meliefste@welzijnbergen.nl

www.welzijnbergen.nl

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

**Stichting
Welzijn
Bergen**